

ای ارتش‌های سرزمین‌های اسلامی، به سوی نصرت برادران تان در غزه بشتابید!

(ترجمه)

جنگ علیه غزه، دو مسأله مهم را آشکار کرده است: اول، ضعف و ذلت یهود، همان‌طور که الله سبحانه و تعالی در کتابش فرموده است:

﴿ضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذَّلَّةُ أَيْنَ مَا ثُقِفُوا إِلَّا بِحَبْلٍ مِنَ اللَّهِ وَحَبْلِ مِنَ النَّاسِ﴾ [آل عمران: 112]

**ترجمه:** آنان هر کجا یافته شوند، (مهر) خواری بر ایشان خورده است؛ مگر (این که از روش ناپسند خود دست بردارند و در اعمال خویش تجدیدنظر کنند و) با پیمان الله (یعنی رعایت قوانین شریعت) و پیمان مردم (یعنی رعایت مقررات همزیستی مسالمت‌آمیز، خویشتن را از اذیت و آزار در امان دارند و از مساوات حقوقی و قضائی برخوردار گردند).

یهودیان پس از انبیای خود حبل الله را قطع و رعایت قوانین شریعت را کنار زدند و فقط حبل مردم، آمریکا و پیروانش، برایشان باقی مانده است و این‌گونه قومی در شأن شان نیست که بجنگند و پیروز شوند. مسأله دوم، خیانت حکام سرزمین‌های اسلامی است که فقط به حوادث نگریسته و میان‌روترین شان کسی است که به شمارش شهدا و مجروحین پرداخته است:

﴿صُمُّ بَكْمٌ عُمِّيٌّ فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ﴾ [بقره: 18]

**ترجمه:** (آنان هم‌چون) کران و لالان و کورانند و (به سوی حق و حقیقت) راه بازگشت ندارند.

با درنظرداشت این دو مسأله، شایسته و بایسته است که مخلصان این امت از اهل قدرت در ارتش‌های اسلامی برای جهاد و مبارزه با یهودیان اشغال‌گر فلسطین برای ادای فریضه جهاد نفیر عام اعلان کنند:

﴿وَلَا تَهِنُوا فِي ابْتِغَاءِ الْقَوْمِ إِنْ تَكُونُوا تَأْلَمُونَ فَإِنَّهُمْ يَأْلَمُونَ كَمَا تَأْلَمُونَ وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ﴾ [نساء: 104]

**ترجمه:** در جستجوی قوم (کافری که اعلان جنگ نموده و می‌کوشند از همه سو بر شما تاخت آورند) سستی مکنید (و پیوسته در کمین ایشان باشید و با آنان برزمید). اگر (از جنگ و جراحات) درد می‌کشید، آنان هم مثل شما درد می‌کشند و رنج می‌برند، (ولی فرق شما و ایشان در این است که) شما چیزی از الله می‌خواهید که آنان نمی‌خواهند (و آن رضای الله و بهشت جاویدان است) و الله آگاه (از اعمال شما و اعمال آنان، و) حکیم است (و به هر یک از شما و ایشان سزا و جزای کارتان را می‌دهد). ارتش‌های اسلامی به این طریق می‌توانند که رژیم یهود را از میان ببرند و یهودیان نزد الله سبحانه و تعالی پست‌تر از آنند که بتوانند بجنگند و پیروز شوند. درین صورت است که وعده الله سبحانه و تعالی تحقق می‌یابد:

﴿فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ لِيَسُوءُوا وُجُوهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيُتَبِّرُوا مَا عَلَوْا تَتَبِيرًا﴾ [اسراء: 7]

**ترجمه:** و هنگامی که وعده دوم (مجازات و عقاب فسادتان) فرا می‌رسد (دشمنان تان را نیرو بخشیده و بر شما مسلط می‌گردانیم) تا شما را بدحال (و پریشان روزگار) سازند (و گرد غم و اندوه بر چهره‌های تان بپاشند) و داخل مسجد (الاقصی) گردند، همان‌گونه که در دفعه اول بدان داخل شدند و بر هر که و هر چه دست یابند بکشند و درهم کوبند.

پس ای ارتش‌های سرزمین‌های اسلامی! برای نصرت برادران تان در غزه بشتابید و اگر بر سر راه تان نظام‌های حاکم طاغوتی و ظالم در سرزمین‌های اسلامی ایستادند، آن‌ها را به شدیدترین حالت کنار زنید... و در عوض شان حاکمیت الله سبحانه و تعالی،

خلافت راشده بر منهج نبوت را برای تحقق بشارت رسول الله صلى الله عليه وسلم إقامه کنید:  
«ثُمَّ تَكُونُ جَبْرِيَّةً، فَتُكُونُ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ تَكُونَ، ثُمَّ يَرْفَعُهَا إِذَا شَاءَ أَنْ يَرْفَعَهَا، ثُمَّ تَكُونُ خَلَافَةً عَلَيَّ مِنْهَاجِ النَّبُوءَةِ» ثُمَّ  
سَكَّتَ. (امام احمد)

**ترجمه:** سپس پادشاهی جبری خواهد شد و تا هر وقت که الله (سبحانه و تعالی) خواست می ماند تا اینکه بخواهد و آن را بر می چیند، بعد باز خلافت بر منهج نبوت خواهد شد؛ سپس پیامبر صلی الله علیه و سلم سکوت نمودند.  
و در آن هنگام است که خلیفه مسلمانان و معاونینش با لشکر اسلام از بالاترین رتبه تا پایین ترینش از یک نصرت به نصرت دیگری منتقل می شوند و نعره الله اکبر را همراه با امت سر داده و با خواست پروردگارشان قدرتمند و توسط دین شان عزتمند گشته و هیچ دشمنی جرئت نخواهد کرد که در سرزمین اسلام برای خود رژیم داشته باشد.

برگرفته شده از شماره 503 جریده الرايه

مترجم: محمد مزمل